

ע"פ 6796/16 - חנניה (חנן) כנפו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6796/16

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: חנניה (חנן) כנפו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז
(השופטת ד' עטר) מיום 16.7.6.16 בת"פ 47566-01-14

תאריך הישיבה: כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.17)

בשם המערער:עו"ד שי שורר;עו"ד איתית כהן

בשם המשיבה:עו"ד מיכל רגב;עו"ד שרה טל;עו"ד יעל עצמוני

פסק דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

בהתמלצטנו לאחר שמייעת טיעון משר המערער את ערעורו לעניין הכרעת הדיון הוא נמחק. באשר לגזר הדיון, המערער נדון, לאחר שמייעת ראיות, בעבורות של קשר ישיר לביצוע פשע, נסיוון יבוא סם מסוכן ונסיון לסהר בסם מסוכן, והוא 30 ק"ג קוקאין. בית המשפט קמאקבע מתוך ענישה של 3-7 שנים, ובחן את עברו הפלילי הכבד של

עמוד 1

המערער, בעבירות שככלו הריגה וקשרית קשר לביצוע פשע לרבות תקופת מאסר ארוכה, וכן עבירות זיווף ורכוש. סוף דבר, שגזר עליו – ביום 7.6.16 – 60 חודשים מאסר, הפעלה חלקית של מאסר על תנאי בין 3 שנים כף ש-10 חודשים צטברו, ובמשך הכל 70 חודשים, 12 חודשים מאסר על תנאי וקנס של 10,000 ₪. הטענה העיקרית בעורעונו על העונש היא איחדות העונשה מול נאשם 7 בפרשה, משה מצונאשוויל, שהואשם בעבירות דומות והיה במידה מסוימת "בן זוגו" של המערער, אך הגיע להסדר טיעון סגור בכתב אישום מתוקן (שתיקן את סעיף העבירה). בית המשפט המ徇ז' (במوجب אחר) אישר את הסדר הטיעון (ביום 1.12.15) והעמיד את העונש על פיו על 45 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי בין 3 שנים בחיפוי מלאה, 12 חודשים מאסר על תנאי, חילוט כספים שהועברו על-ידי נאשם 7 לסתוק המשטרתי בסך 75,000 דולר לטובות קרן הסמים, וקנס בסך 5,000 ₪. נטען כי יש להשוות בין השניים, שכן נאשם 7 היה אף וכי יותר בעולם הסמים שהמערער לא עסוק בו לפני כן, וההסדר אליו הגיע נאשם 7 היה מאוחר. התביעה טעונה בעיקר כי הודהתו של נאשם 7 ונטילת האחריות, השינוי בעבירות כתב האישום, וכן העובדה שהמערער דנא היה אסיר בראשין בעת ביצוע המעשים, מבדיקה את הפער.

לטעמנו יש מקום להקלת מה בעונשו של המערער, וזאת בשל היחס לעונשו של נאשם 7. אכן, לגבי המערער אין אותה "הנחה" הנינתנת למודדים באשמה ונוטלים אחריות, וגם אם נראה את החזרה מן הערעור על הכרעת הדין היום כ"מעין נטילת אחריות", היא מתגמדת כשלעצמה נוכח רعيות הערעור על הכרעת הדין לאחר שהמערער לא העיד כלל במשפטו. ואולם, עדין פער של 25 חודשים לעומת עונמת נאשם 7 (70 "ברוטו" מול 45 חודשים) הוא גבוה, ויש מקום לצמצמו במידה מסוימת. פער של ממש אמנים חייב להיות, גם בשל העובדה שהמערער היה אסיר בראשון, דבר המעצים את חומרת הדברים; ועל נשכח כי מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, שאליו יצאו אל הפועל היו 30 ק"ג קוקאין מרעלים נפשות רבות. גם איןנו רואים מקום לשנות בחיפוי החלקית של המאסר המותנה (כשלעצמנו לא נבייע דעתם על חיפוי מלאה של שלוש שנים של מאסר מותנה לנאשם 7, שאין לנו לפניו, אך על התביעה להרהר היטב בכגן דא). אשר לעונש עצמו, החלתו להפחית 8 חודשים ממאסר המערער בתיק דנא, כך שיימוד על 52 חודשים מאסר בצירוף 10 חודשים החיפוי, וביחד 62 חודשים, ועודין נותר פער מוצדק כלפי נאשם 7. שאר חלקו גזר הדין בעינם. הערעור מתקבל במידה מסוימת לפי האמור.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.2017).

שׁוֹפְטָה

שׁוֹפְטָה

המשנה לנשיאה